

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОЇ
РЕАБІЛІТАЦІЇ, СПОРТИВНОЇ
МЕДИЦИНІ ТА АДАПТИВНОГО
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ**

**ЕФЕКТИВНІСТЬ КОМПЛЕКСНИХ ПРОГРАМ
В РЕАБІЛІТАЦІЇ ПОСТТРАВМАТИЧНИХ
НЕВРОПАТІЙ ПРОМЕНЕВОГО НЕРВА**

Бойдакомська Надія, Калінова Ірина
Запорізький національний університет

Анотація

В статті представлені експериментальні дані комплексної реабілітації лінгвіальної гілки нерва руки з невропатією лучевого нерва в умовах спіциалізованого відділення. Доведено, що комплексне застосування сучасних методів реабілітації, таких як фізіотерапевтическі процедури, масаж, електростимуліація, фізична терапія, проводить до швидшої реабілітації м'язів кисті та сенсорних дисфункций, відродження функції кисті та адаптації больного до будови та трудових навантажень.

Ключові слова: лучевой нерв, невропатия, электромиография, реабилитация, электростимуляция.

Annotation

The paper presents experimental data for complex rehabilitation of patients with neuroopathy of the radial nerve in a specialized department. It is proved that the complex application of modern methods of rehabilitation, such as physiotherapy, massage, electrical muscle stimulation, physical therapy, the most effective in a specialised department. This approach to rehabilitation promotes more rapid regeneration of motor and sensory disorders, restoration of hand function and patient adaptation to household and workload.

Key words: radial nerve, neuropathy, electromyography, rehabilitation, electrical stimulation.

Постановка проблеми. Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основна практика поширення нервів верхніх кінцівок – транспортний, побутовий і промисловий травматизм. У більшості випадків зустрічаються поєднані травми сухожилів і нервів, а в 24,4 % випадків поєднується видачка м'язової структури – нерв, кістка, магістральні судини і сухожилия, що залежить від особливості травми. Погана прогнозує програма реабілітації і помітно нижче якість життя пацієнтів [1].

Невропатія променевого нерва – це стиснення при переломах плівкової кістки, яке відзначається в 10-15 % спостережень. Ятрогенічна поширеність променевого нерва може відзначатися як на рівні плеча з порушеннями функцій основного стебла (остеосклероз плівкової кістки), так і на рівні ліктового суглоба з ураженням його відгалуженніх гілок. Поширеність променевого нерва на рівні плеча супроводжується міжкістковою втратою функції верхньої кінцівки. Під час розгляду кисті і пальців ускладнені викликиваними заподіяннями і розривами кисті, рідко зникає силу сковзання; важко здійснювати стягнуту і грубу роботу, і тому маніпуляції [2].

Незадовільні на хірургічний досвід діагностика, лікування та реабілітації хворих з травматич-

Для електростимуляції м'язів кисті застосовували апарат «Містом-604» – програмний біоелектричний стимулатор, призначений для лікування рухових реабілітаційного периферичного походження. В ході програми управлялися скороченнями м'язів в апараті застосовувалась переворотна біоелектрическа активність м'язів людини-дворга, що задає програму рухів. Пропедуру проводили в умовах максимального розслаблення м'язів, застосовували пластичні електроди прямокутної форми. У зв'язку з швидкою адаптацією організму до низькочастотних струмів в ході процедури збільшували силу струму або частоту. Тривалість проведеного процедури складала 20-25 хвилин, на курс призначали 12-15 процедур щодня. При необхідності через 1,5-2 місяці курс повторювали.

Для засудження ефективності застосування реабілітаційних заходів у хворих обсях тіла проводилась оцінка функціонального стану кисті і виразності полім'єропатії. Реєструвалися такі показники: показник суб'єктивної оцінки болювого синдрому, показники рухової та тутинкої функції променевого мережу, показники функціонального стану кисті за тестом DASH (Disability of the Arm, Shoulder and Hand Outcome Measure), показники електромонографії (ЕНМГ) – амплітуда М-відповіді, швидкість проведення ебуджень по руках та тутинкових волокнах, F-хвилі [7].

Результати дослідження. Первинне обстеження пацієнтів показало, що в обох групах кінцеві типові ознаки порушень рухових і сенсорних функцій, які проявлялися при виконанні специфічних тестів і в патогномонічних зонах. У клінічній картині переважали симптиди на слабкість м'язів кисті, важкість та обмеження активності рухів у променевоз'євому суглобі, розлади тутинності у вигляді по-

мірю вираженої гипестезії, похильну болючість у місцях компресії мережевого стовбура.

У хворих обсяг труси спостерігалася зниженням болювого синдрому, який виникає спонтанно, підсилюється при розгинанні руки у ліктьовому та променевоз'євому суглобах; середній показник візуальної аналогової шкали (ВАШ) спостережного болю знаходився в межах 20-22 мм, що відповідає болювому синдрому легкого ступеня. Також болюві відчуття виникали при пальпації зони, що відповідає проходженням стовбура променевого мережу, переважно в місці іншої компресії. Середній показник ВАШ болю при пальпації склав 31-34 мм, що відповідає болювому синдрому середнього ступеня.

У хворих обсяг труси були видалені рухові порушення, які проявлялися в обмеженнях при виконанні розгинання передпліччя і кисті, розгинаннях у променевоз'євому суглобах і суглобах пальців кисті, відведеннях I пальців кисті, супінанії передпліччя. Середні ступіні парезу кисті складали більше 3 балів, що характеризується як можливість окремих рухів, пов'язаних із подоланням маси кінцівки без опору.

Індекс непрощедатності руки DASH також був досить високим: $48,42 \pm 3,64$ балів в основній та $50,27 \pm 4,08$ балів – у контролюваній групі, відповідає, що характеризується як порушення функції кінцівки середнього ступеня. Такі змінення індексу DASH свідчать про обмеження у виконанні типових побутових дій, пов'язаних із функцією верхньої кінцівки, і, внаслідок цього, зниження якості життя хворого з ураженням променевого мережу. При проведенні ЕНМГ на початку дослідження у хворих обсяг труси були знижені всі показники, які об'єктивно характеризують стан досліджуваного мережи та м'язів, що інвернутося після першої. Було виявлено зниження якості м'язів

проводених ебуджень по волокнах як моторного, так і сенсорного типів, зниження сумарного потенціалу дії у паретичних м'язах зони інверсії променевого мережу (М-відповідь, мВ), зниження показників у режими F-хвилі. За всіма описаними показниками видимості м'які грумами були недостовірні.

Аналіз даних повторного дослідження показав, що початкові результати реабілітаційної роботи в динаміці їх суб'єктивних, та і об'єктивних показників дослігнути у хворих обсяг труси. Так, зниженні дослідження показників ВАШ спостережного болю став істотно нижчим і склав $5,53 \pm 0,42$ мм і $8,18 \pm 0,58$ мм; ВАШ болю при пальпації в зоні компресії – $19,58 \pm 1,41$ мм і $22,89 \pm 1,67$ мм в основній і контролюваній групах відповідно. Такі змінення ВАШ болю вказують на практичну відсутність спонтанних болів, і не-знижений болювий синдром I ступеня при пальпації.

В обсяг труси також спостерігалася зменшення виразності рухових порушень у вигляді наростання м'язової сили ураженої кінцівки, зменшення утруднень при виконанні активних рухів при розгинаннях в суглобах кисті та променевоз'євому суглобі, зменшення ступеня виразності парезів. При дослідженнях за шкалою MO-5 скла м'язів кисті зросла до $4,08 \pm 0,12$ балів в ОГ і до $3,51 \pm 0,24$ балів в КГ.

Зниження болювого синдрому, ступені парезу сприяло її зниженню індексу непрощедатності верхньої кінцівки DASH, величина якого залежить від спроможності та якості виконання типових побутових дій, безпосередньо пов'язаних із функцією кисті. Зниження індексу DASH з $48,42 \pm 3,64$ до $26,83 \pm 1,25$ балів – в основній та з $50,27 \pm 4,08$ до $34,46 \pm 1,94$ балів – в контролюваній групах свідчить, на нашу думку, про покращення якості життя і соціальної активності хворого з

жних ушкоджень м'язового нерва, відсоток інвалідності залишається високим і досить, за даними різних авторів, 67,3 %. Водночас відомо, що для сприяння інвалідизму зростаючої нервової волокна і відновленням його функції недостатньо тільки операційного втручання. Необхідно провести адекватний комплекс реабілітаційних заходів, які включають як загальнопримінні методи, так і пропоновані останнім часом сучасні реабілітаційні методики. У цьому з цим залишається актуальним розробка нових і вдосконалення існуючих програм комплексової реабілітації певів категорій пацієнтів [3].

При ураженні периферичного нерва на будь-якій ділянці розвивається в'язь параліт (парез). При цьому м'язи втратлють як довільну, так і мінливу, або рефлексорну іннервацию. Синдром м'язового параліту характеризується зникненням м'язової сили, сухожильних рефлексів, м'язового тонусу, гіпогрофією або атрофією м'язів. Гіпотонії і арефлексії розвиваються у в'язку з перериванням дуги моносинаптичного рефлексу і розладом механізму тонічних і фагічних рефлексів на розтягнення. Гіпогрофія м'язів, обумовлена відсутністю трофічного впливу на м'язові волокна з боку периферичного рогу спинного мозку, розвивається через кілька тижнів після демервізії м'язових волокон і може бути настільки вираженою, що через кілька місяців у м'язі залишається збереженою лише сполучна тканина.

Відмінні заходи при розвитку м'язового парезу або параліту спрямовують на відновлення функції периферичного нерва, попередження розвитку атрофії м'язової тканини і профілактику контрактур. Заходи з профілактики розвитку атрофії м'язів з порушеного іннерважою треба починали якомого раніше. Для цього призначають масаж, лікування гімнастику, електростимуліацію

перевіз і м'язів, фізіотерапевтичні процедури [4].

Під електростимуляцією перевіз і м'язів розуміють застосування електричного струму з метою відновлення або посилення діяльності захисних структур. Електричний струм, залишаючи концентрацію тканинних іонів у клітинній оболонці і міжклітичній просторі, діє за типом природних біострумів. Лікуваньму дію електростимуляції пов'язують із посиленням притоку і поглинанням венозного відтоку крові у м'язах, посиленням обмінних і пластичних процесів, а також з підвищеним функціональною активністю центральної нервової системи.

Вибір параметрів електростимуляції визначається характером поширення нерва, ступенем дівергенції м'язів і стадієм м'язової тканини. Тому конкретний режим стимуляції повинен функціонувати на результатіх електроміографії і/або електродіагностики, що відображає функціональний стан нерво-м'язових утворень. При пізності довільних скорочень м'яза доцільно поєднувати дію струму з вольтовими тусканами хвого, сприямлюючи на відновлення скороченнях м'яза. Можливо застосування додаткового підвищення у вигляді подолини чи тяжості або опору. Важливо пам'ятати про те, що стимулювати м'яз треба з розтягнутого відхиленого стату, щоб під впливом струму він мав можливість скорочуватися [5].

Мета дослідження – вивчення ефективності комплексової реабілітації із застосуванням кінегітерапії, масажу та фізіотерапії у хворих з певритом променяного нерву в умовах спеціалізованого відділення.

Методи та організація дослідження. У рамках дослідження під нашим спостереженням знаходилися 28 хворих (20 чоловіків і 8 жінок) з діагнозом: «Неврит променяного нерву компресійно-

ішемічного генезу, через хисті, порушення функцій верхньої кінцішки II ступеня». Діагноз встановлювався на основі детального збору скарг, виключних залимань, результатів клініко-нейрологічного обстеження, даних електроміографії (ЕМГ). З метою вивчення ефективності застосування комплексних реабілітаційних заходів у осіб з певритом променяного нерву, хворі підлягали комплексової вибірки були поділені на основну і контрольну групи (по 14 осіб). По основних клінічних параметрах – статі, віку, ступеню виразності нейрологічних порушень групи були репрезентативні. Довжість захворювання у всіх хворих склала від 10 до 14 днів (підостра стадія). У дослідження не брали участі хворі з мономіопропатичним променяним нервом виниклі після соматичної патології (заросклеротичного процесу, цукрового діабету тощо).

Протягом другого етапу дослідження у хворих основної групи на базі спеціалізованого відділення проводилися реабілітаційні заходи відповідно до розроблених програм, індивідуально адаптованих до кожного хворого. Пацієнти отримували фармакотерапію згідно зі стандартним протоколом лікування хворих з периферичними нейропатіями, масаж, спеціальну лікуванну гімнастику, фізіотерапевтичні процедури (електрофорез піксарських речовин на область компресії, фонофорез з мазевими препаратами по ходу нервових стовбуრів, шрафіно-օсекаротові мазілки на область хисті), електростимуляцію м'язів. Ці засоби призначалися з урахуванням різних компресій, періоду захворювання, ступеня рухових порушень, індивідуальної переважаності процедур і коригувались протягом реабілітації. Реабілітаційні заходи у хворих контрольної групи складалися з фармакологічного лікування, лікування гімнастики і самомасажу, які проводилися в домашніх умовах [6].

Таблиця 1

Показники електроміографії променевого нерву у осіб основної і контролюючої груп наприкінці дослідження

Показник	Основна група	Контрольна група
Амплітуда М-відповіді, мВ	2,77±0,08	2,18±0,14*
ШПЗ по моторних волокнах, м/с	35,75±1,03	29,24±1,32*
ШПЗ по сенсорних волокнах, м/с	18,37±0,89	15,09±0,41*
F-хвилі	Амплітуда, мкВ	31,28±0,68
	Швидкість поширення, м/с	26,12±0,53
		21,14±1,15

Примітка: * - p<0,05 порівнянно з основною групою

периферичним нейрітом. Далі м'якрофункціонального дослідження підтверджувалася і динамікою показників електроміографії (табл. 1).

З таблиці 1 видно, що наприкінці дослідження в обох групах спостерігається позитивна динаміка у вигляді збільшення амплітуди М-відповіді, збільшення швидкості поширення буджування по моторних волокнах моторного і сенсорного типів, збільшення амплітуди і швидкості поширення F-хвилі. При аналізі динаміки даних електроміографії відзначено більш значні відсотки покращення показників у осіб основної групи, де застосовувалися комплексні реабілітаційні програми із застосуванням електростимуляції м'язів.

Висновки. Таким чином, результати даного дослідження доводили підтвердити загальні положення про позитивний вплив комплексних реабілітаційних заходів з застосуванням методів фізичної реабілітації на функціональний стан верхньої кінцівки

у хворих з нейрітом променевого нерву. Доведено, що комплексне систематичне застосування сучасних методів реабілітації, таких як лікувальна гімнастика, масаж, електростимуляція м'язів, фізіотерапевтичні процедури, найбільш ефективні в умовах спеціалізованого відділення. Такий підхід до організації реабілітаційних заходів сприяє більш швидкому регресу рухових і чутливих порушень, відновленню функції кисті і адміністратії до побутових і трудових завантажень.

Література:

1. Аверотики А.И. Тунікальные нейропатии / А.И. Аверотики, Д.Р. Штульман // Журнал невропатологии и психиатрии им. С.С. Корсакова. - 2001. - № 4. - С. 3-6.
2. Миронов С.П. Диагностика и выбор тактики лечения при повреждениях периферических нервов / С.П. Миронов, А.И. Крупяткин // Вестник травматологии и ортопедии. - 2005. - № 2. - С. 33-39.
3. Живолупов С.А. Патогенез и новая стратегия в коррекции нарушений нервальной проводимости при компрессионно-ишемических нейропатиях / С.А. Живолупов, Е.Ю. Шаповалова, И.Н. Самарцев // Журнал неврологии и психиатрии им. С.С. Корсакова. - 2010. - № 8. - С. 41-44.
4. Жданова В.М. Комплексне лікування хворих з тунікальними нейропатіями в післяоперативний період / В.М. Жданова, Ю.В. Цимбалюк, М.В. Спірідова // Медична реабілітація, курортологія, фізіотерапія. - 2008. - № 4. - С. 18-21.
5. Клінічний протокол надання медичної допомоги хворим на мононейропатії. Наказ МОЗ України від 13.06.2008 № 317 «Про затвердження клінічних протоколів надання медичної допомоги за спеціальністю «Нейрохірургія» // Український нейрохірургічний журнал. - 2008. - № 3. - С. 97-100.
6. Цимбалюк В.І. Застосування триплексу електростимуляції у хворих з наслідками ураженнями периферичних нервів / В.І. Цимбалюк, І.Б. Третік, Ю.В. Цимбалюк // Біль, анаболізм і інтенсивна терапія. - 2013. - № 1. - С. 29-33.
7. Ходулев В.И. Электромиографическое исследование лучевого нерва: нормативные данные и блок проведения / В.И. Ходулев // Журнал невропатологии и психиатрии им. С.С. Корсакова. - 2006. - Т. 106, № 7. - С. 35-40.

